

... som om det gällde er egen kropp

I två motioner till 2012 års kyrkomöte uppmärksammades förföljda kristna. Margareta Viklund, som stod bakom den ena, önskade att kyrkostyrelsen skulle inbjuda till en internationell konferens med kyrkor och kristna samfund över hela jorden för att belysa den svåra situationen för de människor i världen som förföljs för sin kristna tro. I den andra motionen ville Lennart Sacrédeus och Bertil Olsson att kyrkomötet skulle uppdra åt kyrkostyrelsen »att agera på ett sådant sätt att den nationella nivåns solidaritetsarbete för förföljda medkristna runtom i världen kommer tydligare till uttryck i kyrkans liv och opinionsbildning».

Ekumenikutskottet förklarade sig sympatisera med motionernas intentioner men menade att de borde avslås, eftersom »Svenska kyrkans arbete med dessa frågor redan nu är betydande ». Det blev också kyrkomötets beslut.

Denna svala inställning kan man jämföra med hur samma fråga behandlades två veckor tidigare vid de tyska evangeliska kyrkornas synod i Timmendorfer Strand. Talare var ingen mindre än »Europas mäktigaste kvinna », förbundskansler Angela Merkel. Ingen trosgemenskap är mer förföljd än den kristna, sade förbundskanslern. Att skydda förföljda kristna är därför ett viktigt inslag i den tyska utrikespolitiken (*Spiegel Online* 2012-11-05).

Naturligtvis applåderades inte hennes anförande i alla läger. Ledaren för *Human Rights Watch* i Tyskland påpekade att i Burma är muslimerna förföljda och i Kina Falun Gonganhängarna. De gröna, som tillhör den politiska oppositionen, ansåg att förbundskanslern hetsade olika religioner mot varandra. Amnesty tyckte inte om att hon rangordnade förföljda religioner.

Visst förekommer förföljelse även mot andra religiösa grupper än de kristna. Men i sak har Angela Merkel rätt. Enligt organisationen Open Doors (www.open-doors.se) är det över 100 miljoner kristna runt om i världen som diskrimineras och tvingas leva i utanförskap. Många förhörs, hotas eller arresteras, och man räknar med att varje år drygt 100 000 kristna dödas på grund av sin tro på Jesus Kristus. Listan över länder med värst förföljelse toppas av Nordkorea följt av Afghanistan, Saudiarabien, Somalia och Iran. Samtidigt är Iran det land där antalet kristna f.n. ökar mest relativt sett. I förföljelsen växer den underjordiska kyrkan.

En del av dessa förföljda kristna har tagit sin tillflykt till Sverige. Många är katoliker och har integrerats i den romersk-katolska kyrkan, Sveriges största invandrarkyrka. Ortodoxa och orientaliska kristna av olika jurisdiktioner har bildat församlingar och byggt nya kyrkor. Andra grupper har bildat ett betydande antal fria församlingar. Invandrade kristna, varav många flytt från förföljelse, har utgjort ett markant inslag vid den årliga Jesusmanifestation som ägt rum i Stockholm sedan 2008.

På många håll har invandrarna blivit ett vanligt och berikande inslag också i Svenska kyrkans gudstjänster. Många av dessa kristna har traumatiska upplevelser bakom sig. Inte minst gäller detta de alltfler konvertiterna från islam, något som kom fram vid den manifestation för

förföljda kristna som genomfördes i Stockholm den 7 november 2012. Demonstrationståget gick då från Mynttorget till Sergels torg där bl.a. flera f.d. muslimer talade och en kör med iranska konvertiter ledde sången. Mötet fortsatte sedan i S:ta Clara kyrka. Där uppmanades alla som tidigare varit muslimer att resa sig. Det var uppskattningsvis en tredjedel av de församlade.

En frikyrkopastor med bakgrund i Syrien berättade om hur konvertiter i östra Göteborg inte vågar visa sin kristna tro av rädsla för repressalier från tidigare trosfränder. Han berättade om en man som varje söndag kommer maskerad till gudstjänsten för att han inte skall bli igenkänd, och om ett par som övergått till kristendomen och då lämnat ifrån sig sin dotter till adoption för att hon skall vara i säkerhet. Han ville därmed säga att förföljelse av kristna även förekommer i Sverige. Vid mötet i S:ta Clara medverkade även samfundsminister Stefan Attefall, som påminde om att många människor idag lever på flykt på grund av sin tro. Sedan kriget i Irak bröt ut 2003 har minst hälften av landets kristna tvingats på flykt. Vi får rapporter om kyrkor som bränns i Egypten och tusentals människor som fängslas i Nordkorea, fortsatte han. Han påminde även om att judar och muslimer blir förföljda. Arbetet för mänskliga rättigheter är en prioriterad fråga för regeringen, och religionsfriheten nämns i både utrikesdeklarationer och regeringsförklaringar.

Attefall beklagade dock att det finns en stor okunnighet om religion i samhället i stort, i media och även inom statsförvaltningen. Under det senaste svenska EU-ordförandeskapet infördes, på svenskt initiativ, flera nya paragrafer om statens ansvar mot personer som tillhör en religiös minoritet. Mot bakgrund av diskussioner förra året kring hur konvertiter behandlades i asylprocessen arbetar nu Migrationsverket med att höja sin kompetens beträffande religionens faktiska roll för de asylsökande.

Regeringen kommer att noggrant följa utvecklingen i detta avseende. Eftersom förtrycket mot människor på grund av religiös tillhörighet ökar, måste vi ständigt vara på vår vakt och stå upp för våra och våra medmänniskors rättigheter, avslutade ministern.

Vi noterar tacksamt det engagemang som visas förföljda kristna av regeringens ansvariga statsråd, och efterlyser i likhet med kyrkomötets motionärer ett större engagemang från Svenska kyrkans ledning för samma sak.

Att »Svenska kyrkans arbete med dessa frågor redan nu är betydande» är ett uttalande som kan ifrågasättas, eftersom något sådant arbete inte är särskilt märkbart i kyrkans vardag. »Tänk på dem som blir misshandlade, som om det gällde er egen kropp». Förmaningen är en av de konkretioner av kristnas syskonkärlek som Hebreerbrevets författare tar upp i sitt avslutande förmaningskapitel (13:3). Att medkristna sätts i fängelse eller misshandlas för sin tros skull är liksom självklart för både författare och mottagare. Det är bara vad man kunde vänta, eftersom Jesus inte lovade sina lärjungar någon behaglig tillvaro, tvärtom. Kristi efterföljare måste vara beredda på motstånd och illvilja. »Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen» (Matt. 5:11).

Men för deras bröder och systrar i tron är detta inte något att trankilt acceptera och sedan lägga åt sidan. Det ska angå oss hur syskonen har det, deras lidanden ska kännas i vår egen kropp och sporra oss till handling. Svenska kristna lever i samma skyddade tillvaro som kristna i Västvärlden, även om en viss snålblåst mot tron är kännbar också här.

Men vi kan tala och handla för våra förföljda medkristna och ska göra det. Främst i börens tjänst, men också genom opinionsbildning och konkret hjälp.